

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Vers. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

De quarto Iosia filio, qui Sellum dicitur, ambiguum esset, nisi Ieremias cap. 22. 11. eum regem vocaret, sed quia alii eum esse putant Ioachaz, res in obscurum manet, alio loco, hoc est, in Isaia definienda.

VERSUS 12.

*Et post transmigrationem Babylonis
Iechonias genuit Salathiel, Sala-
thiel genuit Zorobabel.*

QUESTIO I.

*An Iechonias genuerit Salathielem, hic Zo-
robabelem?*

Ridicula
Hebrai-
zantium
imitatio.

§. 1. **M**ira est, sed peruersa nouatorum diligentia & κακοζήλια in Hebraeorum nominum infuetis asperitatibus exprimentis; ne parum scilicet docti videantur; perpetuo in ore habent; Schealthiel, Zerubabel, Iechoniah, Hofschiah, quorum genuinam tamen pronuntiationem ciuilitatis & elegantiae Hebraica ignaros latere necesse est. Quod si vere, ut vocari optant, Euangelici essent, Christi & Apostolorum auctoritatem, non modo in Graeco sermone ubique firmam, sed in Syra etiam lingua mitigantem vetera, sequerentur. Matthaeus vocauit in Syro; Schealthiel, Zourbabel, Iouchanio, Iouschio, in Graeco; Σαλαθιηλ, Ζοροβαβελ, Ιωχίας, Ιεχωνίας. Quid opus est, libros Graecos, & Latinos contra Christi, & Apostolorum consuetudinem Hebraizare? Quanquam ego eos potius βαρβαρίζειν nimio Hebraismi studio non dubito. Cum enim vocales, diphthongi, consonantesque vario sibilo; sonoque efferantur, atque olim etiam in ipso Israele dialectis discernentur tribus, quam quæso illi sectantur, qui à Christi & Apostolorum consuetudine deflexerunt? Quis mihi probabit se ad veteris linguae normam, non ad sui cerebri fragmenta velle mundum reformare? At bene cum Ecclesia ageretur, si de hisce duntaxat querela personarent. Scripturas ipsas nouandi, & reformandi studio deformant, abolentque. Verum ad huius loci difficultates explicandas accingamur.

Iechonias
filios ha-
buit.

§. 2. Tres omnino quaestiones proponuntur. An Iechonias filium habuerit? An Zorobabel filius sit, an nepos Salathielis? Quomodo Salathielis pater, & Zorobabelis filius alter apud Matthaeum, aliter apud Lucam nominentur?

Quin filios habuerit Iechonias dubitare non possumus. Cum i. Paral. 3. 17. recenseantur in hunc modum. Filii Iechoniae fuerunt; Asir, Salathiel, Melchiram, Phadaia, Senneser, & Ieremia, Sama, & Nabadia. Octo igitur filii Iechoniae numerantur, veri & naturales, non adoptiui, aut legales. Liber enim Paralipomenon veras genealogias recenset. In Hebraeo, & 70. est.

Τριὶς Ιεχωνίας υἱοί, αὐτὰρ ὁ Σαθιηλ υἱὸς αὐτοῦ, &c.
Filii Iechoniae Asir, Salathiel filius eius.

Nec obstat Ieremiae prophetia c. 22. 28. Vbi vocatur virus fictilis, & contritum. & v. 30. Haec dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum qui in diebus suis non prosperabitur. Nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solum David, & potestatem habeat ultra in Iuda.

Dura illa quidem, & vera prophetia, non tamen Iechoniae negat ullam fore posteritatem, sed tantum filios reges, qui sedent super solum David. Ea scilicet dignitate, quae ipse, & maiores eius fuerant. Filios habuisse ostendit ver. 28. Quare abiecti sunt, ipse, & semen eius, & prociecti sunt in terram, quam ignorauerunt? Semen eius prociectum non potuit, nisi semen haberet. Sterilis

Sed non fi-
lios reges.

ergo fuit, ירמיהו quod Gen. 15. 2. noster vertit: absque liberis, non ut Abraham, sed quod ex summa fortuna regum, in seruitutem recidissent liberi eius, ut melius videretur

ἀγενεὶς ἀγονοὶ Σπλήδου.

Sine nuptiis, sine prole mori. Hoc 70. interpretes ut indicarent, teste Hieronymo ἀναισχύνον verterunt, quod non sit auctus liberis, sed eos ad seruendum genuerit. Hodiernis in exemplaribus legimus ἀκήρυκτον, abdicatum, quasi publico praconio in eam sortem damnatum; idcirco enim scribere propheta iubetur, ut quasi publicis actibus inferatur. Symmachus autem vertit κενὸν ἀπὸ δουλείας vacuum, abalienatum. Quia nec ipse in potestate sua, nec liberi erant, Filii enim eius domino magis, quam parentibus nascebantur.

§. 3. Non modo multi censent, Salathielem esse auum, non patrem Zorobabelis, & hic quoque generationem vnam omitti, sed quidam etiam ita extum i. Paralip. 3. 17. inuenerunt, ut dicere hoc scriptura videretur. In Hebraeo ita habetur. Filii Iechoniae quidam tertia, Asir, Salathiel filius eius, & Melchiram, & Phadaia; quod extum indicat octo filios Iechoniae. Iun. & Tremell. vertunt. Filii Iechoniae vincti, Salathiel filius eius. Huius autem Melchiram, &c. Ut scilicet, Melchiram, & alii sint filii Salathielis, non Iechoniae. Quod falsum est. Nam primo nusquam scribitur pro vincto יבן sed יבן vel יבן, quod argumentum contra probatores punctorum Filios invalidum est. Deinde contextus ille orationis, Salathiel filius eius, & Melchiram, &c. indicat דור יבן re- qui tribuit, petendum esse, filius eius. Nullo autem modo haec Salathiel, verba substituenda; Huius autem. Tertio, caeterae versiones Hebraeae consentiunt, adeo ut Vatablus non modo יבן asir, non interpretetur vinctum, sed eum putet vnicum Iechoniae filium, patrem Salathielis. Denique cum nulla causa sit, cui hoc loco dicamus generationem intermissam à Matthaeo, non video cur eo torquere veterem scripturam oporteat. Multo minus substituenda sunt ista: ut sic efferamus, & Melchiram, &c. Videlicet sunt filii Salathiel. Confirmat hanc sententiam, quod neque Iudaei, neque Porphyrius, cum in omnia versuissime inquirerent, de ommissa aliqua generatione hac loco obicerent, cum tamen multo magis laborandum Christianis fuisset, in reddenda omissionis causa, qualis nulla apparet, ut in Ochozia, Ioa, Amazia.

§. 4. Vtuntur tamen argumento in speciem valido, sed quod resistenti infirmum est. Nam Salathiel Salathiel est pater Phadaiae, is Zorobabelis, igitur Salathiel auum, non pater. Ita enim textus demonstrat. Filii Iechoniae fuerunt; Asir, Salathiel filius eius, & Melchiram, Phadaia, Senneser, & Ieremia, Sama, & Nabadia. De Phadaia orti sunt Zorobabel, & Semei. Seu ut est in Hebraeo, filii Phadaiae. Phadaiam igitur Euangelista omisit. Causam reddit Franciscus Lucas, quod Phadaia obscurus fuerit, quae causa si legitima est, omnes qui apud Matthaeum sequuntur, qui quae apud Lucam post Nathanelem collocantur, omitti endi essent. Sane non video cur Phadaia tamen Ari Ducis pater propter obscuritatem omitti debeat, cum multi ignoti nominentur.

Duo mihi in hac disputatio occurrunt notari digna. Primum est. Si Salathielem auum Zorobabelis esse statuamus, Porphyrium, & Manichaeos omniam maiorem cum probabilitate regere posse, quae de tribus regibus omitti dicta sunt. Alterum est, Iudaeos non tantum hoc loco nihil contra Euangelistam mouere posse; verum etiam argumentum, quo contra trium regum omissionem vult, sua in hunc locum explanatione perdere. Aduerti Salathielem esse auum Zorobabelis, patrem Phadaiae. Eorum sententiam si probamus, recte & tres reges, & Phadaiam omnium ab Euangelista dice-

dicemus: Exemplo enim prophetarum, & Scripturæ sacræ visitato id probari potest. Nam Zorobabel vocari solet filius Salathiel in scriptura, non Phadaia, nisi in Paralipomenis. Sic 1. Esdræ 3. 2. & vers. 8. & 2. Esdræ 7. 7. & 3. Esdræ 5. 48. & 6. 2. Agg. 1. 1. & 12. Quemadmodum igitur, Esdras, & Aggeus Zorobabelem filium Salathielis dixerunt, omisso Phadaia, nihil veritatis in Iudeorum gentiumque cauillationes, ita eodem iure facere illorum exemplo Matthæus potuit, non hic modò, sed etiam in superioribus regum genealogia: Cur enim Matthæus dicat Zorobabelem filium Phadaia, & non potius Salathielis cum prophetis aliis?

§. 5. Quamquam apud Iudeos igitur nihil ex hac sententia nasci offensivum possit, nihilominus tamen, ad proprietatem locutionum seruandam, atque ad veteris testamenti loca citata melius intelligenda, dicendum est: Salathielem esse patrem *quærorum*, non autem Zorobabelis. Itaque dicendum est, Salathielem & Phadaiam fratres esse, filios Iechonias. At vero alterum Zorobabelem qui est Phadaia filius, alium esse ab hoc nostro, qui est filius Salathielis: duo enim fratres filios suos Zorobabeles nominarunt eadem ex causa. Sane nostri Zorobabelis filius est Abiud: sed apud auctorem *Ἰσὴν* Mesullam & Anania, & Salomith soror eorum, nullus Abiud; nam si & Abiud quispiam esset, cur omisso filio, sceminam nominaret? Cum ergo noster Zorobabelis filium habuerit, qui illius filius non fuit, non esse eisdem certum mihi videtur. Nam quod quidam aiunt, Mesullam alio nomine dictum Abiud, id quia facilitate dicitur, eadem negatur. Deinde magna ratione eueritur; cur enim Matthæus alio nomine ignoto vitetur, omisso illo, quod in scriptura erat, quodque ad fidem faciendum erat idoneum? Occurrunt tamen, & quærent ubi sit progenies Zorobabelis, si illa non sit, quæ in 1. Par. 3. Respondeo nusquam in veteri testamento. Nec id nouum; Nathanis posterii nulli recensentur, multorumque aliorum: & ne longe exempla perantur; Fratrum Salathielis progenies non recensetur, nisi tantum Phadaia, cum cæteris igitur sex etiam Salathielis familia omissa est.

§. 6. Multo certius est, alium esse Salathielem, & Zorobabelem apud Lucam, & apud Matthæum. Diuersus enim habent patres, & filios. Salathielis apud Lucam pater est Neri, quem qui Iechoniam esse aiunt alio nomine dictum, non animaduertunt: Magnam se inferre Lucæ obscuritatem, qui nomine incognito regis vitatur, cum aliis propriis, & in scriptura notis vitatur, quando alios nominat, qui ante Dauidem fuerunt. Deinde cum planum sit inter Salathielem, qui in Luca, & Dauidem plures esse progenitores, quam inter nostrum & Dauidem: ut superius demonstrauimus.

VERSUS 16.

Iacob autem genuit Ioseph.

QVÆSTIO I.

Cur ad Iosephum non ad Mariam Christi genealogia deducta sit?

§. 1. In ea deductione Matthæus & Lucas omnino conueniunt, uterque in Iosephum non Mariam stirpem contulit. Quæ ex re orta est quaestio. Cur id factum? quid enim ad Iosephum Christus? Nec enim ille pater eius, cur non modo Iosephi progeniem nominauit, sed etiam Mariæ omisit? Cur per falsum patrem potius, quam veram matrem ad Dauidem genuit? Varia hac in re dicuntur, & resellun-

tur. Celsus apud Orig. l. 2. Iulianus apud Cyrillum Alexand. Faustus apud Augustinum hoc loco insultant Christianis.

Hieronymus respondet, non esse morem ut seminarum in scriptura genealogia ponatur: quod quidem verum est; sed tamen in re singulari penitus, tantæ matris videtur ponenda genealogia, cum enim ex sola matre natus sit, & matre virgine, non potest Christi genealogia cognosci nisi maternæ originis manifestatione, itaque non nisi per Mariam ad Dauidem pertinet. Alia responsio est plurimorum, noto Iosephi genealogia cognosci nisi maternæ originis manifestatione, de Mariæ quoque familia constare. Fuisse enim hanc vnicam, id est heredem, atque ex lege intra familiam nubere debuisset. Verum Num. 36. ubi quaestio tum apud deciditur, à Mose constituitur ut de tribu ne transeant, Iudeos denubant, cui volunt, sed sua tribus hominibus. Maldonatus, scribit, alique, non ad solas tribus, sed etiam familias restringunt, quia eadem est causa non mutandarum possessionum; verum plena de illo iure disputatio ad librum Numerorum pertinet:

§. 2. Non potest esse dubium hæc omnia Euangelistis notissima fuisse. Nam duo disertissime asserunt, nec fratri in Christum Iosephi filium non esse, Mariam antequam conuenirent in vtero habuisse. Iosephum putatum esse patrem, Christum de Spiritu sancto conceptum. Deinde uterque non Mariæ sed Iosephi originem ad Dauidem usque deducit. Nec considerat ab interpretibus dicitur, id eo scriptum, ut de virginis pudicitia nulla nasceretur calumnia: Nam satis expresse affirmant Euangelistæ Iosephum patrem non esse: non ergo voluerunt id dissimulare. Nec timendum erat de fama virginis, ut in principio, quando natus est: tum enim importunum erat de partu virginis diuulgare mysterium; nam Euangelistæ post resurrectionem adulta iam Ecclesia scripserunt, cum apud fideles omnes de Christi diuinitate, & humanæ naturæ ineffabili natiuitate constaret. Ne igitur Euangelistas, atque adeo totam illam Ecclesiam summæ stoliditatis accusemus, necessario dicere cogimur: Eos voluisse, cum Iosephi genealogiam recenserent, etiam Christi domini genus ad Dauidem reducere. Hoc enim necessarium fuisse supra ostendi. Cum autem id aliter fieri non potuerit, quam si Maria etiam agnata esset, & ipsa filia Dauid, necessario etiam dicendum est, illam agnatam fuisse. Idque ideo omnibus tum notum fuisse, qui in Iudæa habitabant; cum fratres & cognati simul essent, ita Luc. 2. 44. Quærent eum inter cognatos & notos. & Matth. 12. 47. fratres Christi stant foris. Et Ioan. 7. 3. & Matth. 13. 55. Nonne, aiunt, hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria? & fratres eius Iacobus, & Ioseph, & Simon, & Iudas: & sorores eius, omnes nonne apud nos sunt? Testatissimum itaque erat; Mariam esse, uti & totam illam progeniem, quæ Nazarethi domicilium collocauit, filiam Dauid. Nec Euangelistæ historiæ suæ id probare conati sunt, sed testari, ut posterii crederent. Porro illos fallere voluisse tot in familia illa viuientibus, tabulas, & documenta generis habentibus, nemo sanus crederet. Multo minus falli poterunt, cum inter eos viuerent, qui cognati Christi Domini fuerunt.

Christi genus non ipsum numerat.

De qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

QVÆSTIO II.

An de Maria natus Christus?

§. 1. Raculum hisce verbis expressum, summam continet, & medullam Noui Testamenti: Iesum,

ADAMUS QVÆSTIO II. IN EUANGELIO CUIUS